

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Zubcov Ion xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2018 - 18.07.2019;

Instanță de apel: 16.08.2019 - 30.10.2019;

Instanță de recurs: 06.02.2020 - 03.06.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 iulie 2019, Zubcov Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru perioada de probațiune de 5 ani.

S-a încasat din contul lui Zubcov Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea Raportului de constatare (tehnico-științific nr.34/12/1-R-3461 din 02 august 2018 în mărime de 1 680 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Zubcov Ion în perioada de timp până la 22.07.2018, orele 15:20 min., urmărind scopul păstrării, precum și alte operațiuni ilegale cu analogii drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului infracțional, ilegal a păstrat asupra sa, fără scop de înstrăinare, masa vegetală uscată și mărunțită care constituie analogul drogurilor.

Astfel, la data de 22.07.2018, orele 15:20 min., în cadrul unui control efectuat de către colaboratorii IP Buiucani a fost depistat Zubcov Ion care avea un

comportament suspect și neobișnuit. Ulterior, fiind condus în incinta IP Buiucani. mun. Chișinău, situai pe str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, în urma documentării, ultimul a aruncat la sol un pachet în care se aflau trei pachete improvizate ce conțin câte o masă vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă, ridicat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 22.07.2018.

Conform Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/J-R-3461 din 02 august 2018, în masa vegetală uscată de culoare galbenă, ridicată la data de 22.07.2018 de la cet. Zubcov Ion, născut la 09.09.1992, reprezintă produs etnobotanic, ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. Cantitatea totală a produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 3.393 grame.

Produsul etnobotanic, ridicat în circumstanțele numite anterior, s-a obținut prin dizolvarea cannabinoidului sintetic MDMB(N)-2201 într-un solvent și tratarea masei vegetale cu această soluție.

Conform Scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Necrologie al Ministerului Sănătății RM cu nr.01-12/632 din 18.04.2017, substanța MDMB(N)-2201 reprezintă analog al substanței AB-PINACA-CHM, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, incluse în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05 octombrie 2004 și modificările ulterioare cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora.

Conform pct.148 al Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 cu masa de 3,393 gr. și mai mult, constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Zubcov Ion, au fost calificate conform art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, conform indicilor: ”circulația ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea analogilor drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Zubcov Ion să-i fie stabilită pedeapsa, în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, în circumstanțele respective pedeapsa aplicată inculpatului Zubcov Ion de către instanța de judecată este greșit individualizată. Instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Astfel, consideră că, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în

privința inculpatului Zubcov Ion nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, personalității lui, și pericolului social pe care îl reprezintă. Pedepsa prea ușoară care a fost aplicată inculpatului, prin aplicarea art.90 Cod penal, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Reiterează că, ținând cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, nu va fi atins scopul pedepsei penale: prevenția generală nici cea specială, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului este individualizată contrar prevederilor art.61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane.

La fel, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului Zubcov Ion, de absența circumstanțelor atenuante în privința sa, or ultimul s-a sustras de la prezența în ședința de judecată deși cunoștea că în privința sa a fost inițiată o cauză penală, se impunea în mod imperios dispunerea executării pedepsei pronunțate - închisoarea, în penitenciar de tip semiînchis, fără suspendarea executării pedepsei închisorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zubcov Ion i-a fost stabilită pedeapsa, în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, analizând în ansamblu probele prezentei cauze penale, prin prisma art.101 Cod procedura penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Zubcov Ion a indicilor în infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive circulația ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Zubcov Ion încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Zubcov Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Codul penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința lui Zubcov Ion, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Instanța de apel a remarcat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Zubcov Ion, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Zubcov Ion e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art.art.75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de cinci ani.

Subsecvent, instanța de apel consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Zubcov Ion, nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea.

Totodată, instanța de apel consideră neîntemeiată concluzia primei instanțe, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările prejudiciabile, cât și comportamentul său post infracțional, care în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut vina. Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează expres că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a conchis că circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatului Zubcov Ion urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

A menționat faptul că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, totodată nefiind stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante prevăzute de art.art.76, 77 din Codul penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că, instanța de fond la individualizarea pedepsei nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de la 2 la 5 ani.

Așadar, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de

inculpat, care, potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este gravă, de cantitatea analogilor drogurilor depistate asupra inculpatului, de noile limite minime și maxime ale pedepsei prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, luând în calcul pericolul social sporit al păstrării substanțelor narcotice, Colegiul penal a conchis că în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 ani.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

Deci, instanța de apel consideră că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Zubcov Ion a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

5. Avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatul Zubcov Ion, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului acuzatorului, cu pronunțarea unei decizii de stabilire a unei pedepse cu închisoarea, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Consideră că, instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art.6 alin.(1) și 3) CEDO. La caz, instanța de apel a reținut toate argumentele invocate de către partea acuzării, fără a lua în considerație argumentele apărării.

În viziunea apărării, instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la pedeapsa cu închisoare. Casând sentința în partea stabilirii pedepsei și aplicând în privința condamnatului o nouă pedeapsă privativă de libertate, instanța de apel a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de prima instanță, însă, fără a stabili alte circumstanțe noi, nu a ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, care ar da posibilitatea de a agrava pedeapsa, astfel pronunțând o decizie nemotivată.

Totodată, recurentul a reiterat regula nr.6 din Recomandarea NR.R(92)16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la Regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, prevede că "natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie

de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Subsecvent, a evidențiat că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel nu a dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul: a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate; a colaborat cu organul de urmărire penală; se căiește sincer de cele comise, ceea ce încă odată denotă faptul, că inculpatul a conștientizat pericolul social al faptelor comise precum și urmările acestor fapte; este fără antecedente penale; careva consecințe grave în cauză n-au survenit; inculpatul are o vârstă tânără - 27 ani.

Un alt aspect asupra căruia este atrasă atenția instanței de recurs, este faptul că, inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 CEDO, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Instanțele de judecată eronat au constatat eschivarea cu rea credință a inculpatului de la prezentarea în instanța de judecată atâta timp cât nu s-au stabilit motivele neprezentării acestuia în instanță, or, la dosar lipsesc probe care confirmă eschivarea cu rea credință de la înfățișarea în instanța de judecată. La fel, lipsesc probe că inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei în instanța de fond și cea de apel. Curtea a stabilit, că în procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

De asemenea, consideră recurentul că, de către prima instanță eronat a fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, deoarece expertiza în cauză a fost efectuată la solicitarea organului de urmărire penală.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul penal constată că, aceste temeiuri nu-și găsesc confirmarea în speță.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de

individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele legale de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, iar în ședințele de judecată nu s-a prezentat, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

La fel, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Tot în acest context, instanța de recurs ține să menționeze că, pedeapsa este

echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel i-a stabilit cea mai aspră pedeapsă, fiind una nemotivată, or, instanța de apel a remarcat necesitatea formării unei viziuni complete despre persoana celui vinovat, ceea ce impune luarea în considerare a dezvoltării psihofizice a acestuia, a particularităților psihice, a mediului în care se află acesta (condițiile sale de viață, atitudinea sa în societate, în familie), pregătirea profesională, precum și comportarea făptuitorului înainte și după săvârșirea infracțiunii. În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, atitudinea inculpatului în societate, față de lege și normele morale de conviețuire ale societății îl caracterizează, ca o persoană predispusă la săvârșirea infracțiunilor.

În acest context, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului prin care se susține că decizia instanței de apel nu este motivată detaliat, făcând în acest sens trimitere la practica CtEDO, or, din decizia instanței de apel rezultă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, expunându-se argumentat asupra motivelor invocate în cererea de apel.

De asemenea, Colegiul penal respingea argumentele recurentului precum că, „inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 CEDO, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa acestuia”. Or, atât prima instanță cât și instanța de apel a întreprins măsurile necesare în vederea citării legale a inculpatului, s-a recurs la aducerea silită a acestuia și ulterior anunțarea în căutare.

În situația dată, Colegiul penal admite că prin examinarea cauzei de către prima instanță și instanța de apel, în lipsa inculpatului Zubcov Ion, s-ar fi admisă o ingerință asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată și necesară. Mai mult ca atât, garanțiile procesului echitabil revendicate de art.6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocat.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat, acesta urmând a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Zubcov Ion xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena